

eninger — har købt et Kvantum Flæsk i Amerika og siger, at det har Udførselstilladelse. Vi maa saa haabe, Partiet kommer; Begyndelsen er da gjort, og Begyndelsen er jo altid det sværeste. Man maa haabe, at vi i Løbet af en Maaned eller to kan begynde en Import til Supplering af vore egne Flæskebeholdninger.

Den højtærede Minister paaberaabte sig Skrivelser og Udtalelser, han havde faaet fra forskellige, saaledes fra Erhvervenes Fællesudvalg. Det synes dog, som kommer disse Kontorer stadig noget bagefter. Det synes, som om de private Importører har et Forspræg, at de er mere bevægelige. Derfor maa Ministeren ikke undre sig over, at der ude i Landet rejser sig det Spørgsmaal: Hvad vil Regeringen gøre for at skaffe de Varer her til Landet, som vi trænger saa haardt til? Det gælder navnlig Majs. Man mener at vide, at Regeringen for længe siden har købt Majs i Argentina, og man spørger atter og atter: Hvorfor skaffer man ikke Tonnøge for at føre den hertil? (Indenrigsministeren [Rode]: Man maa først have Udførselstilladelse). Saa maa jeg formode, at Regeringen arbejder ihærdigt paa at faa den. (Indenrigsministeren [Rode]: Ja, selvfølgelig). Men Garg efter Garg dukker det op, at dette (le) hin private Firma har faaet Udførselstilladelse. Det synes da, som om Regeringen ikke ret er paa Højde med Situationen i Øjeblikket. Og det er det kedelige. Thi det er af fundamental Interesse for Landet i sin Helhed og særlig for Landbruget at faa disse Varer frem.

Jeg forventer derfor, at det kommende Udvalg vil stille Spørgsmaal til Ministeren ogsaa om disse Forhold og derved faa Besvarelser frem og kunne optage en Drøftelse, saa at hele Forholdet kan komme til at ligge ganske anderledes klart, end det i Øjeblikket gør. Det er rigtigt, at vi skal afvente, hvad Delegationen opnaar. Men naar den er kommet hjem, vil det have sin store Interesse i et Rigsdagsudvalg at faa grundig og klar Oplysning om alle de herhenhørende Forhold.

Hauge: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede 7de Medlem for Vejle Amt, der sluttede sig til det Forslag, der findes under Bilag III, stillet af de ærede Medlemmer fra Sæby (Pinstrup) og Østbirk (Lambæk), om, at man skulde lade Kommunerne yde Tilskud til Kødprisernes Regulering i Lighed med, hvad der sker ved Regulering af Mælkepriserne. Købstæderne er allerede spændte meget haardt for. En yderligere Anspændelse vil

marge Steder gøre det vanskeligt for ikke at sige uoverkommeligt at tilvejebringe Pengene. Jeg maa derfor meget fraraade at paalægge Kommunerne og da navnlig de vanskeligt stillede, af hvilke der er mange, en særlig Udgift til en Foranstaltning, som dog maa siges at være af en saadan Karakter, at man hidtil har erkerdt, at det maa være Statens Opgave her at træde til og regulere. Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade gaa med til at forhandle videre om dette Forslag; det kan paa ingen Maade tjene til at løse Spørgsmalets Vanskeligheder.

Til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) vil jeg kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Det ærede Medlem udtalte sig saaledes, at jeg maa tro, han har misforstaaet mig derhen, at jeg ønskede, at Kødloven fortsat skulde gælde. Men dette er paa ingen Maade rigtigt. Jeg ser særdeles gerne, at vi naar til Tilstande af en saadan Beskaffenhed, at vi kan faa Kødloven ud af Verden; jeg ser særdeles gerne, at dens Varighed ikke udstrækker sig over 1. April. Men jeg har sagt, at selv om man kunde sikre Befolkningen de 280 g Flæsk, kan Kødpriserne meget vel være saa høje, at det bliver nødvendigt at overveje en Regulering af dem nedad, thi 280 g Flæsk er et saa lille Maal, at der absolut maa Supplering til. Det ærede Medlem fra Sæby mente, at omkring ved den 1. April havde vi Flæsk nok i Landet. Jeg vil haabe, at han faar Ret i sin Betragtning, men nogen Sikkerhed derfor haves ikke, og heller ikke det ærede Medlem kan sige noget bestemt derom. At Flæsk kan erstatte Kød fuldt ud, skal jeg villig erkende; naar man kan faa Flæsk nok, er der ingen Grund til at træffe Foranstaltninger til Kødprisernes Nedsættelse, i hvert Fald ikke saa stærke Grunde, at det skulde nødvendiggøre Fremsættelsen af et særligt Lovforslag. Da vi havde Flæsk nok her i Landet, reguleredes Forholdet af sig selv; da holdtes Kødpriserne nede, idet Forbruget af Kød var meget ringe i Forhold til Udbudet. Men helt omvendt bliver Forholdet i samme Øjeblik, der ikke er Flæsk nok at faa.

Det ærede Medlem var misfornøjet med, at jeg havde artydet, man mulig kunde gaa den Vej samtidig med at indføre Afregning efter Kreaturerne Slagtevægt at forbyde Udførsel af levende Kreaturer og i Stedet for gaa til Eksport af Kød. Det sidste omtalte det ærede Medlem nu slet ikke; han gik, skønt jeg udtalte mig helt anderledes, uden videre ud fra, at det var min Mening, at vi overhovedet skulde forbyde